

РЕШЕНИЕ

№ 32827

гр. София, 08.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 15.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6773** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Й. Г., род. на 02.10.1990г. в Турция, ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Турция, адрес: [населено място], РПЦ на ДАБ, притежаваш карта на чужденец №[ЕИК], валидна до 07.03.2025г., чрез Адвокат О. И. Б., със съдебен адрес за кореспонденция: гр. С., [улица], ет. 4, срещу решение № 41 Х/13.06.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, с рег. № УП 35575 от 29.05.2025 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при МС (ДАБ-МС), депозирана от жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с приложимия материален закон, при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, което е довело до необоснован и незаконосъобразен извод, а именно че не са налице предпоставките за допускане до производство за предоставяне на международна закрила. Иска се решението да бъде отменено и съдът да присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Й. Г., чрез адв. О. Б.– редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. Б.. Адвокат Б. иска съдът да постанови решение, с което да отмени Решение

№ 41X от 13.06.2025 г. Счита, че административния орган отново и в нарушение не е разгледал задълбочено и не е обсъдил в пълнота бежанската история на жалбоподателят, а не е взел под внимание и допълнителните доказателства, които са представени към жалбата. Счита, че бежанската история на доверителя му е следвало да бъде изследвана задълбочено и да се вземат под внимание всички съществуващи факти и обстоятелства, които е заявил по време на първото интервю и не е успял да представи доказателства, които е представил на по-късен етап, с оглед кратката процедура по издаване на решението. Моли съдът да отмени решението и върне преписката за ново произнасяне от административния орган при съобразяване с пълната история на оспорвания.

Ответникът М. М.-Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ МС – редовно призован, се представлява от юрк.П.. Юрисконсулт П. счита, че решението е правилно и законосъобразно, а жалбата е неоснователна. Не е съгласна, че е трябвало задълбочено да се разгледат доказателствата в това производство, тъй като процедурата е по чл. 76а от ЗУБ за допустимост на последващата молба, но въпреки това интервюиращият орган, за да прецени дали са нови доказателствата ги е сравнил с тези, които са представени в предходното производство. Разглеждани са в предходно производство. Обръща внимание, че интервюиращият орган е посочил подробно какви доказателства са представени. Това не били нови доказателства, тъй като това твърдение е разглеждано в предходно производство. В държавата му на произход нямало проблем да се завърне, тъй като от доказателствата, които е представил като нови било видно, че има наложена глоба, което не било основание да му се предостави статут. Правилно интервюиращият орган е преценил, че не са представени нови доказателства, поради което не допуска последващата молба в производство по общия ред. Той няма задължение съгласно закона да разглежда по същество доказателства, а само ги преценя дали са нови или не. Иска съдът да постанови решение, с което да остави решението в сила и да отхвърли жалбата като неоснователна.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първоначално Й. Г. е подал молба за международна закрила № 432 от 06.03.25 г. до Държавна агенция за бежанците при МС. С решение № УПХ-19 от 25.03.25 г. на интервюиращ орган, молбата на чуждия гражданин е отхвърлена, решението е обжалвано пред АС-Хасково, който с решение № 4861 от 09.05.25 г. е отхвърлил жалбата и решение № УПХ-19 от 25.03.25 г. на интервюиращ орган е влязло в сила.

От Й. Г. е подадена последваща молба за международна закрила, производството по която е приключило с решение № 41 X/13.06.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което не е допусната последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Връчено му е съобщение, с което е уведомен за реда на провеждане на предварителната процедура по преценка на допустимостта на подадената от него последваща молба за закрила. От лицето не са представени допълнителни доказателства, които да са относими и от които да се установява наличието на нови обстоятелства.

С решение № 41 X/13.06.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, последващата молба на жалбоподателя на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено на лицето лично на 17.06.2025 г. Жалбата е подадена на 24.06.25 г., видно от поставения входящ номер.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове/. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила рег. № УП- 35575 от 29.05.2025 г.

Според легалното определение на § 1 т.6 от ДР на ЗУБ „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на

понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 20.12.2024 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила). С оглед разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ интервюиращия орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила, без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, следва да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се повежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила

относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, обосноваващи риск за живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че в страната на произход на молителя, не е наличен въоръжен конфликт при който насилието да е толкова високо, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията.

Представените в последващата молба на молителя факти и обстоятелства правилно не са приети за нови, че са от съществено значение, за положението в страната му на произход, тъй като от приложената по преписката справка за състоянието на Р. Турция, която е официален документ не се установяват нови обстоятелства от съществено значение, включително и за личното положение на жалбоподателя.

Съдът намира за основателен изводът на административния орган за недостоверност и непоследователност на твърденията на жалбоподателя относно наличието на опасност за неговия живот във връзка със заявената от него различна сексуална ориентация.

В разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ е предвидено, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуването се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Г., род. на 02.10.1990г. в Турция, ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Турция, адрес: [населено място], РПЦ на ДАБ, притежаваш карта на чужденец №[ЕИК], валидна до 07.03.2025г., чрез Адвокат О. И. Б., със съдебен адрес за кореспонденция: гр. С., [улица], ет. 4, срещу решение № 41 Х/13.06.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, с рег. № УП 35575 от 29.05.2025 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при МС (ДАБ-МС), депозирана от жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на

интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.